

RENDAHGYÓ ÉNEKÓRA

Szeptember 3. hetében tartottunk az 5-6. osztályokban rendhagyó énekórákat. A zeneiskola tanárnője Kós Ildikó mutatott be a gyerekeknek különböző stílusú zenei idézeteket elektromos szintetizátoron. Rövid bemutatónak mondanivalója a ritmus fontossága volt. A tanulók könnyen ráéreztek egy-egy darab alapükletésére és így hallhattak például 2-es 3-as ütemezésre is. Teljesen lenyűgözte őket Ildikó néni zongorajátéka. Élőben ők még nem sokszor hallhattak zenei előadást. Fegyelmezetten, érdeklődéssel vettek részt a feladatokban.

A zenei bemutatók igazi célja az érdeklődés felkeltése volt a zongora tanulás iránt.

Tanév elején még nem lehetett hangszeroktatásra jelentkezni a zeneiskolába, ám sikerült egy alapítványon keresztül megtalálni a lehetőséget, hogy zongora, klarinét, furulya tanszakok induljanak.

Nagyon jó volt ez az alkalom, mert a tanulók közvetlen zenei élményhez jutottak.

**Némethné Kiss Marietta
énektanár**

Osztálykirándulás

2008. október 2-án a második évfolyamosok részére kirándulást szerveztünk. A közvetlen tapasztalás útján történő ismeretszerzés. Erre legalkalmasabbnak találtuk Dévaványát és Szarvast.

A gyerekek izgatottan várták a kirándulást. Első állomáshegyünk a dévaványai tűzokrezervátum volt. A terület a legnagyobb európai madár legnépesebb magyarországi költő-és élőhelye. A világ 22 tűzokfaja közül Európában kettő honos, ezek csak Spanyolországban, a Szovjetunió utódállamaiban és Magyarországon élnek. A magyarországi állomány jelentős részének védelmére létesítették a Dévaványai Tájvédelmi körzetet 1975-ben. A népi építészeti formavilágát idéző, 1979-ben épített tűzokmentő állomás kiállítása bemutatja a veszélyeztetett madárfaj tulajdonságait, európai és hazai elterjedését. Az épület melletti kifutókban megtekintettük a 15-16 kilós hím, és a 4-6 kilós tojó madarakat. A bemutatóház galériájában a Sárrét és a Nagykunság növény- és állatvilágát, valamint néphagyományait szemléltető kiállítást láthattuk.

A Dévaványai-, Ecsegi- puszták mintegy 13 ezer hektáron terülnek el, ebből 2659 hektár csak engedéllyel látogatható. A valamikori Nagy- Sárrét táji értékei, a természetes Berettyó meder növény- és állatvilága, valamint Magyarország legerősebb tűzokállománya emeli ezt a területet a Körös-Maros Nemzeti Park legértékesebb részei közé.

A gyerekek kíváncsian figyelték az állatokat, és olvasták a tájékoztató táblákat. Lehetőségük volt megkóstolni a csipkebogyót, ami először nem nagyon ízlett nekik, aztán mire figyelmesek lettünk minden gyerek csipkebogyót majszolt. Tanulóink örömmel futkostak, és közben szívták a friss levegőt. Kis idő elteltével azonban már nagyon kíváncsiak voltak, hogy hol fogunk hajókázni, ezért folytattuk utunkat tovább Szarvasra. A buszon próbáltuk ismertetni a gyerekekkel mi mindent fognak látni, és mi miatt jelentős az a hely. Elmondtuk, hogy a Szarvasi Arborétum országos jelentőségű természetvédelmi terület. Itt 82 hektár területen 5 gyűjteményben mintegy 1600 fa-és cserjefaj található. A legidősebb gyűjtemény a gróf Bolza Pál alapította világhírű több mint 100 éves "Pepi-kert". Ebben a varázslatos „tájképi” parkban évente több mint 80.000 látogató gyönyörködik. A fás növények mellett gyarapodik a terület egész élővilága, s az mind jobban természetközeli alakul. Az Arborétum a Budapesti Corvinus Egyetem keretében működő intézet,

ahol sokoldalú tevékenység folyik (kutatás, oktatás, közművelődés, természet). A legfontosabb feladat a gyűjtemények és a törzskönyvezett növényekből álló génbank megőrzése – fejlesztése, a természetvédelmi kezelői feladat ellátása.

Szarvason ahogy bementünk az arborétumba, nagyon meglepődtek, a sok növény láttán.

”Nézd már mindegyiknek alatta van a neve.” - mondta az egyik kisgyerek. Mindenki kapott egy kis térképet, aminek segítségével tájékozódhatott. Közös végigmentünk az előre megtervezett útvonalon. Közben a gyerekek gyűjtögettek, fényképeztek, és egy tisztáson „a friss levegőn leültünk ebédelni. Miután körbejártuk a területet felszálltunk a Katalin 2 nevű hajóra. A hajótú során megismerkedtünk a régi Nagy Magyarország közepét megjelölő emlékművel, a Bolza család kastélyával, a Tiszántúl legnagyobb holtágával és számos egyéb ritkasággal. A teljes hajótú 45 percet vett igénybe. Az utat a kapitány viccekkel, találós kérdésekkel, tette élvezetesebbé, sőt lehetősége nyílt mindenkinek, hogy kipróbálja milyen lehet hajót kormányozni. Volt olyan gyerek, aki többször is felvehette a kapitány sapkáját, a gyerekek arca ilyenkor nagy örömről és boldogságról árulkodott. Ezután a dísznövény-árudába mentünk, ahol minden gyerek vehetett egy neki tetsző kis emléket. Szerintem ez a nap hasznos volt, mert amit az ember megtapasztal, átél az mindig jobban megmarad az emlékezetében mint a fehér alapon lévő fekete betűk. Igaz ezen a napon nem voltunk iskolában, de a gyerekek tudása bővült hisz minden tantárgy megjelent:

Matematika óra – megszámoltuk hány levelet gyűjtöttünk, hányan vagyunk a buszon Hosszúságok, idő becslése. Mérés a gyakorlatban. Becslés, mérés összehasonlítása.

Magyar óra - olvastuk az érdekességeket. Az Arborétum rövid ismertetőjének előzetes feldolgozása. A látottak összefoglalása, órai feldolgozás élménybeszámoló, leírás formájában

Rajz óra – festői táj tárult elénk, megbeszéltük az ősz jellemző színeit. Az ősz színei. Falevelek gyűjtése, utólagos felhasználása.

Természetismeret – megnéztük az erdő szintjeit, az ott lévő növényeket és az ott élő állatokat, termésgyűjtés. Az „Erdő” témakör előkészítése. Az erdőjárás szabályai. Az erdő szintjei. Fák, bokrok, cserjék. Állatok az erdőben. Növények, állatok a vízparton

Ének óra – a buszon és a hajón is énekeltünk stb.